

Zborový list

POPRADSKÝCH EVANJELIKOV

číslo VIII / 2010

VIANOCE

PÁN BOH PLNÍ SVOJE SLUBY

2Sa 7,12-13; Ef 1,3-6

Pán Boh má s nami svoje plány. Apoštol Pavel píše, že už pred stvorením sveta si nás Pán Boh vyvolil. V Písme svätom môžeme sledovať, ako Pán Boh koná svoje dielo od počiatku až do konca vekov.

Keď povolal Abraháma, sľúbil mu, že ho „veľmi požehná“ a že v ňom „budú požehnané všetky čelade zeme.“ A toto požehnanie potom Pán Boh pripomínal z pokolenia na pokolenie až sa dostalo ku kráľovi Dávidovi, ktorému sa dostali tieto zaslúbenia: Keď uplynie čas, a ty si ľahneš ku svojim otcom, dám ti potomka, ktorý bude pochádzať z teba... on vystaví dom môjmu menu a ja upevním jeho kráľovský trón na veky.

Pán Boh zaslubuje Dávidovi potomka, ktorý mi vybuduje dom a jeho kráľovstvo bude trvať na veky. Na tohto potomka sa sústreďovala naša pozornosť počas adventu. Pán Boh splnil svoje zaslúbenie a z Dávidovho rodu sa narodil Spasiteľ. Mnohí na túto chvíľu túžobne čakali a my sme toho svedkami, ako sa toto zaslúbenie naplnilo. Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami, vyznáva evanjelista Ján. Ani sily temna, ktoré číhali na jeho život, mu nemohli zabrániť v tom, aby úspešne zavŕšilo dielo našej spásy.

Druhé zaslúbenie, ktoré dostal o svojom potomkovi je, že vybuduje Božiemu menu dom. Pán Ježiš svojim dielom spásy vybudoval Boží dom ktorým je cirkev. Všetci, ktorí sme boli v Krista pokrstení a prijali sme Ho za svojho Spasiteľa a Pána, tvoríme tento Boží dom, Božiu rodinu, Cirkev, v ktorej Pán Boh prebýva svojim Duchom. Tento Boží dom obopína všetky kontinenty a v ňom všetci vykúpení chvália Boha.

Tretie zaslúbenie, ktoré dostal kráľ Dávid je, že Pán Boh upevní jeho potomkovi kráľovský trón na veky. Kráľovstvá vznikali a zanikali ale žiadne z nich netrvalo na veky. Setové ríše sa vzťahovali a upadali. Do zabudnutia upadli aj

tie, ktoré, ktoré mali vo svojom programe zaplánované „na večné veky a nikdy inak“. Toto zaslúbenie sa raz naplní v Pánovi Ježišovi Kristovi. Jeho sláva raz naplní celú zem. Pred Ním pokľakne každé koleno a vyzná, že On je „Pán pánov a Kráľ kráľov“. Jeho prvý príchod bol v ponížení a chudobe. Jeho druhý príchod bude v moci a sláve, ktorú nebude môcť nikto prehliadnúť ani odignorovať.

Želám si, aby tieto Vianočné sviatky boli pre nás požehnaným časom, aby sme duchovne rástli, tešili sa zo splnených Božích zaslúbení a boli pripravení na druhý Kristov príchod.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

MENO JEŽIŠ

Podľa knihy Ø. Andersena Pri pramieni pripravila Soňa Slahová

„Chváľte sa Jeho svätým menom!“ (1Kron 16:10) Chváliť sa Božím menom je to isté, ako chváliť sa Bohom samotným. Meno a osoba sú v Božom Slove považované za to isté.

Keď mal Boží Syn vstúpiť na túto zem, v nebi bolo rozhodnuté, ako sa bude volať. „... a dáš mu meno Ježiš; lebo On vyslobodí svoj ľud z ich hriechov.“ (Mt 1:21) „Keď prišiel ôsmy deň a dieťaťko bolo treba obrezať, dali Mu meno Ježiš, ako Ho anjel bol pomenoval prv, ako sa počalo v živote.“ (L 2:21)

Meno Ježiš je v podstate zložené z dvoch slov: Boh a spása. Presne znamená: Ten, koho Boh používa na spasenie. Mal sa teda volať Ježiš, pretože On je Ježiš. On je tým, ako sa volá. Toto meno nám dal Boh. V tomto mene je zvestované pokánie a odpustenie hriechov všetkým národom. (L 24:47)

V tomto mene spočíva právo – splnomocnenie, ktoré má pre nás Boh. Splnomocnenie znamená, že môžeme používať všetko, na čo má právo druhá osoba, ktorá nám na to dala plnú moc. Ježišovo meno znamená, že môžeme používať všetky výhody, na ktoré má právo Boží Syn. „Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno.“ (J 1:12). V týchto slovách je jasne napísané, že prijať Pána Ježiša je to isté, ako veriť v Jeho meno. A ten, kto verí v Jeho meno, má Ježišovo synovské právo u Boha so všetkým, čo k tomu patrí. A to nie sú maličkosti! Sme dedičia Boží a spoludedičia Božieho Syna. Ježišova svätosť je naša svätosť. Ježišova spravodlivosť je naša spravodlivosť. Ježišov prístup k Otcovi, je našim prístupom k Otcovi. A takto by sme mohli pokračovať.

Toto sme dostali, aby sme sa tým mohli chváliť! Chváľme sa Jeho menom a používajme meno Pána Ježiša, keď prichádzame v modlitbe k nášmu nebeskému Otcovi. ■

*Z nemeckého originálu preložila
Mgr. Anna Chábová*

Keď anjel Jozefovi zvestoval, že jeho žena Mária porodí dieťa, povedal dve mená: Ježiš a Emanuel (Boh s nami). Duchom Svätým splodený Boží syn, ktorý ako človek prišiel na našu zem, bol a je náš Boh.

Ako prijali ľudia Boha-Ježiša, ktorý prišiel k nám? Od začiatku bol Jeho život v nebezpečenstve. Kráľ Herodes chcel novonarodeného kráľa Izraela odstrániť. A neskôr, keď Ježiš ako 30-ročný začal svoju službu izraelskému ľudu, mocní Izraela opäť pro-

ti Nemu brojili. Nenávideli Ježiša, človeka z neba, a kuli plány, ako Ho chytiť a zabiť. A Ježiš počas svojho života uzdravoval chorých, sýtil hladných, robil zázraky, miloval a učil – Boh bol skutočne s nami.

Ježiš je však aj náš Záchranca a Spasiteľ, a ako taký musel umrieť na kríži. Táto obeť pre nás, hriešnych ľudí, bola na konci Jeho strastiplného života. On, ktorý bol bez hriechu, musel na dreve kríža trpieť za naše hriechy.

Jasličky a kríž spolu veľmi súvisia. Boh, ako dieťa v jasliach, sa stal človekom, aby nakoniec za nás zomrel na kríži... ■

NEPRESTAJNE SA MODLITE! (1 TES 5,17)

Mária Bobovská, členka MoS ECAV

O veriacich kresťanoch sa hovorí, že z nich vyžaruje pokoj. V čom spočíva to tajomstvo? Z dobrého kresťanomodlitebníka vyžaruje Boží pokoj aj uprostred hektického sveta. Na podporu tohto vyhlásenia sa s vami chcem podeliť o môj príbeh, v ktorom sa možno viacerí tiež „nájdu“ a iní sa môžu inšpirovať.

Keď sa ráno zobudím, poďakujem Pánu Bohu, že mi pridal ďalší deň, ktorý môžem prežiť v Jeho blízkosti. Keď sa umývam, hovorím: Pane Ježišu, tak ako sa teraz umývam vodou, umy ma svojou krvou, aby som ňou

očistená a chránená kráčala do nového dňa! Keď sa neskôr obliekam, hovorím: Pane Ježišu, tak ako si obliekam šaty, obleč ma do rúcha tvojej spravodlivosti! Keď upratujem, hovorím: Pane Ježišu, tak ako upratujem túto izbu, povymetaj aj Ty kvas starej prirodzenosti z môjho srdca! Keď zapínam svetlo, hovorím: Pane Ježišu, tak ako zapínam svetlo, zapaluj aj Ty vo mne oheň svojho Svätého Ducha! A takto to robím so všetkým. Kde som sa to naučila? Predsa v modlitebnom spoločenstve! Robíš podobne aj ty?

Mnoho Božích detí robí chybu. Pomodlia sa ráno, aby sa odovzdali do Božej milosti, poprosia Pána o jeho ve-

denie, ale potom už na Neho nemyslia a vydajú sa do svojej práce „na vlastnú päsť“. Nečudujme sa, že sa nám nedarí, keď konáme bez modlitebného spojenia s Pánom. Skúsme práve te-

raz, v tomto príhodnom adventnom a vianočnom čase všetko začínať v Božom mene a byť s Ním spojení počas celého dňa... ■

SPIEVAŤ CHCEM HOSPODINOVI DOKIAL ŽIJEM

Erika Blažková, dirigentka spevokolu

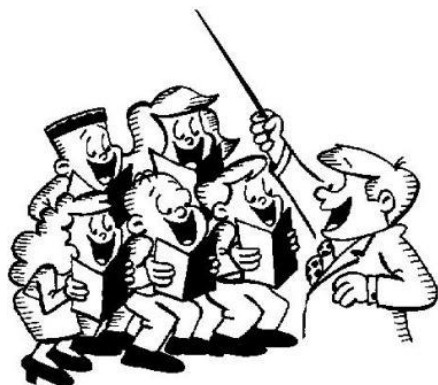
Na konci roka sa robia mnohé hodnotenia, uzávery, konštatovania, a tak chcem zhodnotiť i prácu nášho cirkevno-zborového spevokolu.

S vďakou Pánu Bohu môžeme konštatovať, že v tomto odchádzajúcom roku bol spevokol mnohokrát činný, a to úspešne. Za to patrí vďaka všetkým členom spevokolu, že ochotne obetovali svoj voľný čas, že dokázali lásku k našej evanjelickej piesni. Veď naša slovenská evanjelická cirkev sa môže chváliť veľkým množstvom duchovných piesní.

Všetkými piesňami chceme oslavovať Pána Boha i za to, že v našej cirkvi vzbudil toľko talentovaných autorov duchovných piesní. Tešíme sa i z toho, že v súčasnosti máme hojnosť spevokolov a usporadúva sa množstvo vydarených koncertov. Aj náš spevokol k „Roku kresťanskej kultúry“ pripravil pekný koncert, ktorý máme – vďaka bratovi Rastovi Madáčovi – zazna-

menaný na DVD nosiči. Môžeme sa pochváliť aj návštevami v iných cirkevných zboroch – v Dunajskej Lúžnej, Partizánskej Lupči a Dačovom Lome; v Príbelciach a Vojňanoch poslúžila vokálna skupina Agapé. Všade sa tešili z našej návštevy, rovnako ako my, lebo sme rozsievali radosť a potešenie cez krásne piesne. To všetko by sa však nedalo uskutočniť bez ústretovosti a podpory týchto aktivít spevokolu zo strany brata zborového fára Libora Bednára.

Záver tohto môjho príspevku je súčasne pozvanie pre ďalších milovníkov duchovných piesní, sestry a bratov, aby sa k nám pridali, aby sme v radosť a milom spoločenstve stále viac šírili Božiu slávu. ■

Autor: Anna Wielandová

Naše sestry pod vedením sestry Z. Hybenovej už roky šijú, pletú, háčkujú a pripravujú obvinadlá pre Misiu na Níle. Nedávno poslala pani Roth, vedúca pracovníčka tejto organizácie sídliacej vo Švajčiarsku, okrem krásneho ďakovného listu aj rôzne materiály o práci tejto organizácie hlavne v Etiópii.

Z týchto materiálov vyberáme niekoľko zaujímavých údajov a postrehov. Etiópia je krajina plná protikladov. Na jednej strane patrí k najchudobnejším štátom zemegule, pretože 38 % všetkých malých detí trpí podvýživou a z tých, ktoré ochorejú na maláriu alebo na zápal pľúc, ani 10 % nedostane potrebné lieky. Len 15 % detí s hnačkou je liečených správne a len 8 % obyvateľstva na vidieku má latrínu. Jeden milión ľudí je nakazených HIV a z tohto počtu je až 92 000 detí. Ochorenie AIDS sa trikrát častejšie vyskytuje u mladých žien ako u mladých mužov. Chudoba je veľmi rozšírená, lebo 39 % obyvateľstva žije z menej ako 1,25 USD na deň, teda pod medzi-

národne uznanou hranicou chudoby. Len polovica z 15- až 24-ročných vie čítať a písať, len 6 % žien rodí za pomoci školených osôb. Časté sú manželstvá detí – až 55 % sú manželstvá medzi menej ako 15-ročnými.

Na druhej strane pokračuje sociálny pokrok krajiny. Priemerný vek sa od r. 1970 zvýšil zo 43 na 55 rokov. Úmrtnosť malých detí klesla za posledných 20 rokov na polovicu. Kým 74 % všetkých žien je obrezaných, pri mladších ako 30-ročných je to už „len“ 38 %.

Krajina má však mimoriadne starú kultúru. Ortodoxná cirkev patrí k najstarším cirkvám sveta a ešte i dnes vplýva na život etiópskeho národa. Biblia bola preložená do mnohých z 80-tich etiópskych jazykov, čo prinieslo za posledné desaťročia nový život do cirkvi i spoločnosti. Za všetkými týmito číslami a faktami stoja ľudia. Všetka misijná práca sa sústreďuje na človeka, a tak je aj stredobodom fungovania zdravotného strediska Wajga a tiež poľnohospodárskeho projektu v Nonno. Prácu v týchto strediskách priblížime v budúcom čísle. ■

DNI ZBOROVEJ DIAKONIE

Autor: Mária Bobovská

V dňoch 6.-7. novembra 2010 sa v Liptovskom Mikuláši konal 8. ročník Dní zborovej diakonie na tému: Starostlivosť o onkologicky chorých ľudí.

Z nášho CZ sa každoročne tejto akcie zúčastňujeme. Tak bolo aj tohto roku, keď sa zúčastnili dve sestry.

Onkologička MUDr. Čajková prednášala na tému: Onkologické ochore-

nie v dnešnej dobe. Pomaly v každej rodine majú s touto chorobou skúsenosti, alebo niektorý člen rodiny na túto chorobu zomrel. Ochorenie sa môže vyskytnúť v každom veku, je dôležité odhaliť ho čo najskôr. Preto sú veľmi potrebné preventívne prehliadky, pri ktorých sa môže choroba včas zachytiť a liečiť.

MUDr. Antolová prednášala na tému: Sprevádzanie onkologicky chorých. Poskytla rady pre chorého a jeho rodinu, pretože chorý, ale aj jeho rodina potrebujú pomoc a podporu na profesionálnej úrovni.

Manželia Velebírovci – farári z Bardejova – hovorili o poslanstve farára v rodine onkologicky chorého. Sami mali osobné skúsenosti s takýmito chorými. Zdôraznili, že je veľmi dôležité prinášať evanjelium, žalmy, piesne, ktoré povzbudia prijímať aj ťažkosti vyplývajúce z choroby. Dôležitá je aj pastorálna starostlivosť, prislúženie sviatosti Večere Pánovej chorému a spolu s ním aj členom rodiny.

Všetky prednášky boli vynikajúce, počuli sme mnoho poučného. Dobré je byť pripravený, lebo nevieme či sa v takejto situácii neocitneme aj my alebo naši blízki. ■

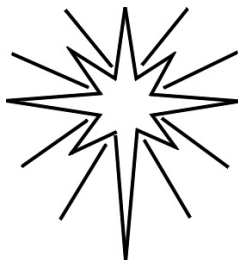
V DÁVNOM ČASE

Vincent Blažko (Pieseň k Vianociam 2010, nápev piesne č. 590 z ES)

V dávnom čase hviezdu jasnú
uvidela naša zem,
v tichej noci Božiu slávu
očakával Betlehem.
Ty si, Bože, poslal svetlo,
ožiarilo srdcia v nás,
so zemou sa nebo stretlo,
v jaslách zaznel detský hlas.

Zrodila sa živá nádej,
znie nám z evanjelia,
je majákom k ceste pravej,
až sa duše veselia!
Božie dieťa, z tvojho zraku
láska svieti všetkým nám,
ku zemi sa na oblaku
blíži s darmi Kristus Pán.

Otvárajme svoje srdcia,
otvoríme ich dokorán,
vo tme žiari jasná svieca,
v našich srdciach rastie chrám!
Privítajme Pána lásky,
On ju dáva darom nám,
poteší aj smutné vrásky,
piesňou zvučí Boží chrám.

Miroslav Čurlík, Evanjelický východ
č. 12/02

Narodenie dieťaťa je radosťou celej rodiny aj blízkych priateľov. Stále je však predtým aj obdobie úzkosti, citlivého prežívania túžby po tejto chvíli a mnoho ďalších rozporuplných reakcií. To, čo však potom máme pred sebou, je dar. Nové stvorenie nám dáva ďalšiu energiu, dáva nám silu žiť, premáhať sa a usilovne robiť veci pre jeho pohodlie. Pokúšame sa splňať jeho želania, tešíme sa z jeho prítomnosti a zároveň aj v sebe objavujeme veci skryté. Narodenie dieťaťa je začiatkom cesty pre dieťa, ale aj pre nás. Je pri nás niekto nový, kto nás určite preverí svojou prítomnosťou. Niekedy nachádzame v sebe aj trochu egoizmu, ktorý sa však skloní pri jednom jedinom pohľade na úsmev dieťaťa. Je to fenomén, ktorý nám je dávaný z najväčšieho narodenia v Betleheme.

Tento prameň lásky sa vylieva na ľudí každým dňom a každou hodinou. Musíme ho však hľadať. Jedno dieťa zmenilo svet, dalo nám toľko lásky a nádeje na spasenie, že z nej prežívame my aj naše deti. A dokážeme ju podávať aj ďalej tým, ktorí trpia smädcom po tomto nevysychajúcom prameni. Pripravujeme sa na toto narodenie, hľadáme na sebe miesta, ktoré by sme zmenili, aby sme mohli prijať dar spasenia, lásku a šíriť to do svojho okolia. Ak v živote dávame, nedávajme preto, aby nás ľudia chválili, ale dávajme preto, že sme to dostali cez Spasiteľa. On je tým dieťaťom, ktoré sa má narodiť v našich srdciach, On je tou láskou, ktorá nás zmení. Preto Ho očakávajme s pokorou, s vierou. A nedajme prepuknúť úzkosti, že práve nás sa Jeho láska nedotkne. Lebo On sa narodil pre nás. Tak Ho úprimne hľadáme. ■

MODLITBA

Juraj Tranovský

Otče nebeský! Ďakujeme Ti, že si nás milostivo priviedol k tejto slávnej pamiatke narodenia Tvojho Syna a že nám teraz dávaš hľadieť naňho očami viery. Je to radosť, veď sa narodil veľký Pán. Je to veľká radosť, že sa narodil Spasiteľ všetkému ľudu, chudobným i bohatým, veľkým i malým. Je

to veľká radosť, lebo Jeho narodenie nám všetkým prináša pokoj a blahoslavenstvo. On sa stal Synom človeka, aby sme my boli synmi a dcérami Božími. Večný Bože, buď Ti sláva na výsostiach a nám pokoj na zemi.

Pane Ježiši Kriste, Spasiteľ náš, ako sa Ti odvdáčime za nesmiernu lásku, nám zjavenú? Prijmi vďačné vzdychy nášho srdca ako chválu. Osvecuj

nás Duchom Svätým, aby sme neza-
búdali, že sa nám zjavila Božia mi-
losť, spasiteľná všetkým ľuďom. Daj,
aby sme sa odriekli svetských žiadostí

a aby sme na tomto svete žili mierne,
spravodlivo a pobožne. Chvála a sláva
Tvojmu svätému menu. Amen ■

UDALOSTI

23. nedeľa po Svätej Trojici

7. novembra navštívili náš CZ vzác-
ni hostia: Doc. PhDr. Miloš Kovačka
CSc. a Mgr. Ján Hroboň z Martina.

Na dopoludňajších službách Bo-
žích poslúžil brat farár Hroboň káz-
ňou slova Božieho na tému autentické
kresťanstvo (Mat 7,21)

Popoludní sa konalo zborové po-
poludnie s obomi hosťami venova-
né: Životu a dielu J. B. Hroboňa, ktoré
účastníkom priblížil Doc. M. Kovačka
a syn Ján Hroboň. Zároveň boli pred-
stavené tri publikácie, vydané v Mar-
tine.

Štúdium Božieho slova

Požehnané chvíle zažívali každý
štvrtok večer tí, ktorí sa od septem-
bra do konca novembra zúčastňova-
li štúdia Božieho slova na biblických
hodinách. Výklady listu apoštola Pav-
la Efezským, ktoré podal brat zboro-
vý farár L. Bednár a tiež sestra farár-
ka D. Kiššová boli skutočne hodnotné
a mnoho nejasného ujasnili. Posled-
ná časť listu má nadpis Buďme Boží
bojovníci. Apoštol vyzýva Efezských,
ale aj nás, odolávať útokom diabla
tým, že si máme obliecť celú výzbroj
Božiu. Čo tvorí túto výzbroj nám ho-
vorí 6. kapitola listu Efezským od 10.

verša. Prečítajme si túto stať, aby sme
boli dobre vyzbrojení do života.

Prvá adventná nedeľa

Otvorte brány dokorán, prichá-
dza požehnaný Pán, Kráľ nad kráľov
najslávnejší a Spasiteľ najmocnejší...
Takto znela pieseň v podaní zboro-
vého spevokolu v 1. adventnú nedeľu.
Slová piesne, ale aj kázeň slova Božie-
ho (1 Kor 1,4-9) nás vyzývali k horli-
vosti a prijatiu Pána Ježiša Krista, kto-
rý sa sklonil k nám hriešnym a pri-
šiel na svet ako nemluvňa. Práve ad-
vent je prípravou na prijatie Pána Je-
žiša do svojho srdca, aby On bol Pá-
nom a Kráľom nášho života. Pán Ježiš
klope na dvere každého srdca. Chce
vstúpiť a prebývať s nami. Preto Mu
ho otvorme a prijmime Ho za svojho
Pána a Kráľa. ■

“Ako vyvolení Boží...oblečte teda...dobrotivosť.” (Kol 3:12)

L. B. Cowman: Pramene v púšti

Je jeden dávny príbeh o postaršom mužovi, ktorý všade nosil so sebou plechovku s olejom a keď išiel cez dvere, ktoré vŕzgali, natrel pány olejom. Keď videl bránu, ktorá sa ťažko otvárala, tiež naolejoval pány. A tak išiel životom, že potieral olejom všetky problematické miesta, čím uľahčil cestu ľuďom, ktorí išli za ním. Ľudia o ňom hovorili, že je výstredný, čudák a blázon, ale on v tom stále pokračoval, často plnil plechovku, keď sa olej míňal a olejoval všetky problematické miesta, ktoré našiel.

V tomto svete je mnoho životov, ktoré veľmi škrípu a vŕzgajú, keď robia svoju každodennú prácu. Často to vyzerá, že s nimi nie je všetko v poriadku a že potrebujú natrieť „olejom radosti“, (Ž 45:8) nežnosti a starostlivosti.

Nosiš so sebou svoju plechovku s olejom? Si každé ráno pripravený svojím olejom pomôcť blížnemu? Ak ponúkneš svoj olej niekomu blízko teba, môže mu to pomazať celý jeho deň. Tvoj olej radosti znamená pre niekoho, kto je skleslý, viac ako si myslíš. Olejom môže byť aj slovo povzbudenia pre človeka plného zúfalstva. Nikdy neváhaj povedať ho, lebo naše životy sa môžu dotýkať iných len raz na našej ceste, potom sa rozídu a už sa viac nestretnú.

Olej láskavosti zbavuje mnohé hriechom stvrdnuté životy ostrých, tvrdých hrán, takže sa stávajú mäkké, ohybné a pripravené prijať zachraňujúcu milosť nášho Spasiteľa. Láskavé slovo je jasným slnečným lúčom pre skormútené srdce. Daj iným teplo slnečného svetla a ostatné nechaj na Pána Ježiša. Naklonení v bratskej láske predbiehajte sa navzájom v úctivosti. (R 12:10) ■

Zuzana Valeková

Významná udalosť pre celý Tatranský seniorát sa konala v nedeľu 21. novembra, keď v Novom evanjelickej kostole v Kežmarku bola inštalácia nového seniora. Vo voľbách, ktoré sa uskutočnili vo všetkých cirkevných zboroch seniorátu, najlepšie obstál kežmarský zborový farár brat Roman Porubän.

...choď, ku komukoľvek ťa pošlem, a hlásaj všetko, čo ti rozkážem! Neboj sa ich, lebo ja som s tebou, aby som ťa vyslobodil - znie výrok Hospodínov. Tieto Pánove slová, ktoré povedal prorokovi Jeremiášovi (Jer 1:7-8), boli textom, ktorým brata farára Porubäna do funkcie seniora slávnostne inštaloval dôstojný brat biskup Východného dištriktu ECAV Slavomír Sabol. Tento

text bol aj základom slávnostnej kázne brata biskupa, ktorý zdôraznil, že plne vystihujú poslanie seniora pri výkone jeho funkcie.

Celá slávnosť mala dôstojný a slávnostný priebeh a jej program obohatil svojím spevom domáci spevokol a spevokol CZ ECAV z Liptovskej Kokavy, rodiska brata seniora Porubäna. Liptovskokokavčania sú hrdí na svojho rodáka, teraz už seniora, pretože - ako povedal starosta tejto obce - mnohé významné osobnosti spoločenského a kultúrneho života pochádzali z Kokavy, ale brat Roman Porubän je prvý duchovný zvolený za seniora.

Všetci prítomní úprimne prosili o Božie požehnanie nového seniora v jeho zodpovednej práci na Pánovej vinici. ■

SLOVO NA ÚZKU CESTU

Autor: Zuzana Hybenová

Brožúrka Tesnou bránou nás do každodenného čítania Božieho slova uvádza najskôr textom, ktorý je na príslušný rok vybraný ako heslo roka. Pre tento končiaci sa rok 2010 nám ako heslo roka znel text z Evanjelia podľa Jána 14:1: Nech sa vám srdce nestrachuje! Verte v Boha a verte vo mňa! Spomeňme si, sestry a bratia, ako sa nám darilo tento príkaz plniť počas celého roka ... Každý z nás za-

žil určite radosti i starosti. Uvedomili sme si, že náš dobrotivý Pán je s nami v každom čase? Zamyslime sa nad sebou a odpovedzme si každý sám. On nás zo svojho náručia nepúšťa, ale my sme tí, ktorí na Neho zabúdame. Modlime sa a prosme Pána, aby nám dal pevnú vieru do srdca nielen vtedy keď sa nám darí, ale aj vtedy, keď sme slabí a pochybujeme. Nestrachujme sa, len sa Bohu oddajme.

Pre nastávajúci rok 2011 nás heslo roka vyzýva: Nedaj sa premôcť zlému,

ale dobrým premáhaj zlé! (Rim 12:21). V kapitole, z ktorej je heslo vybraté, sa hovorí o povinnosti lásky. Práve deficit lásky v dnešnej dobe veľmi pociťujeme. Tieto slová nás povzbudzujú k vytrvalosti v dobrom, lebo len ak preukazujeme lásku jedni k druhým, tí druhí poznajú, že sme Kristovi nasledovníci, že Mu patríme. Nech je láska spomedzi našich vlastností naj-

viac viditeľná počas celého roku. Uvedomujme si to už teraz, keď je nový rok pred dvermi. Čítajme denne Božie slovo, v ňom nájdeme múdrosť ako máme žiť, dá nám odpoveď aj na to, ako premáhať zlo a naučí nás láske, ktorej nás učí Pán Ježiš, keď hovorí: To je moje prikázanie, aby ste sa vzájomne milovali, ako som vás ja miloval. (Ján 15,12) ■

NOVÉ KNIHY DO KNIŽNICE

Zuzana Hybenová

Na zborovom popoludní 7. novembra 2010 hostia z Martina predstavili tri najnovšie publikácie vydané v Martine.

Akty a závery – zákony a ustanovenia Žilinskej synody

Publikácia okrem iného obsahuje originálnu listinu, ktorú podpísali žilinskí synodáli pred 400 rokmi. Pergamen s pečaťami objavili v r. 2008 pri úplne iných výskumoch v depozitároch, fondoch Slovenskej národnej knižnice v Martine. Okrem toho obsahuje viaceré eseje a informácie o dobe, keď sa konala Žilinská synoda. Túto slávnú históriu našej cirkvi by mal poznať každý z nás.

Evanjelium stromov v Mošovskom zimnom parku od martinského farára Jána Bohdana Hroboňa. O tejto publikácii sme už informovali v ZL 1/2008. Ján Bohdan Hroboň žil

posledné roky na dôchodku v Mošovciach a opisuje svoje pocity, ktoré mal pri prechádzkach v parku. V publikácii čítame: ... staré stromy, ktoré sú mu verné a nikdy odtiaľ do cudzieho sveta neušli, mali možnosť vyvinúť sa do nebývalej mohutnosti a krásy. Stvoriteľ tam dostal čas a príležitosť doviest svoje diela do úplnej zrelosti.

Jozef Bučko

Ako kaplán a farár pôsobil na viacerých miestach. V r. 1940 sa stal martinským farárom. V úvode knihy čítame: ... Nebol len evanjelik, bol viac, bol protestant, lebo sa búril, lebo protestoval proti všetkému čo poškvrňuje, čo popiera ducha pravdy a evanjelia v cirkvi, národe aj štáte. Žil a pôsobil v ťažkej dobe. Po väznení a odsúdení v r. 1943 vyznáva: Ani za cenu nesúhlasu, ani za cenu uväznenia nemôžem ani v najmenšom odstúpiť od Kristových zásad, ktorých zvestovanie je mojím životným povolaním. Z väzenia bol prevezený do koncentrač-

ných táborov, kde aj svoj život ukončil v dôsledku choroby. Kniha obsahuje koncepty jeho kázní a množstvo korešpondencie jeho priateľov a spoluväzňov.

Všetky tri publikácie si mohli účastníci zborového populudnia za-

kúpiť, alebo objednať. Nachádzajú sa aj v zborovej knižnici, odkiaľ je možné si ich vypožičať. Využime dlhé zimné večery na rozšírenie poznatkov o našej histórii a o tých, ktorí ju tvorili. Vrelo vám všetky tri knihy odporúčam. ■

OTCOVA ROĽA

Katarína Slučiaková

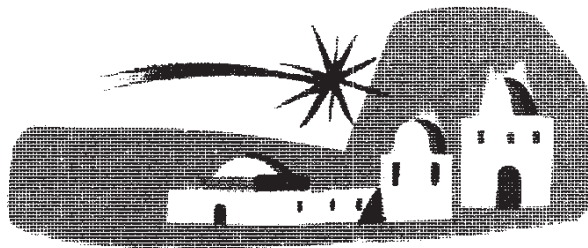
Kto by si zo školských lavíc nepamätal krátku báseň Ivana Kraska „Otcova roľa“? Viem si sprítomniť vzácny prednes tejto básne už zosnulým naším popredným hercom a recitátorom Gustávom Valachom na televíznej obrazovke v aktuálnom čase. Táto krátka báseň sa môjho citového obzoru dotkla veľmi pozitívne a natrvalo... (rodičovské oko je k nám vždy láskavé).

Možno práve preto pri pohľade na poškodenú omietku v našom kostole, akoby z jej trhlín (po dažďoch sa zväčšujúcich), predierala sa k nám „krotká výčitka nemá: – prečo si nechal otcovskú pôdu? – Obrancu nemá!“

Krotká výčitka nemá oslovila aj zborové predsedníctvo a presbyterstvo. V krátkom čase sme mohli po-

zorovať, že voda od dažďového zvodu na rohu kostola už výlučne vyúsťuje do mestskej kanalizácie, a že pozdĺž celého obvodového múra kostola je urobená nová izolácia základov, pretože tú pôvodnú už dávno ohlodal zub času.

Naša vďaka patrí všetkým, ktorí sa na týchto prácach akýmkoľvek spôsobom podieľali, veď stále platí, že pri stavbách situovaných do svahu, resp. v susedstve svahu, sa náročnosť izolácie násobí. Ale vďaka patrí aj tým upracovaným dlaniam, ktoré poškodenú stenu v kostole opravili do takej podoby, že srdce môže zaplesať. Práce boli zavŕšené k svätému času adventnému; aby Adventný Kráľ mohol vstúpiť do svojho príbytku ako vítaný hosť. ■

Zdroj: internet

Ako dobre vieš, moje narodeniny sú na Vianoce. Každý rok sa koná oslava na moju počesť a tak to bude aj tento rok. Počas týchto dní veľa ľudí nakupuje darčeky. Rozhlas a televízia vo svojich reklamách na každom kroku upozorňujú svet na moje blížiace sa narodeniny. Je krásne vedieť, že najmenej raz ročne si niektorí ľudia na mňa spomenú.

Aj to iste vieš, že oslava mojich narodenín začala už pred mnohými rokmi. Spočiatku ľudia chápali, čo som pre nich urobil a boli za všetko vďační. Teraz sa zdá, že nik už nepozná skutočný dôvod Vianoc. Rodiny a priatelia sú spolu, zabávajú sa, ale nepoznajú význam vianočných osláv. Aj vlani bola usporiadaná takáto slávnosť na moju počesť. Slávnostná tabuľa bola plná delikates, ovocia a rôznych maškôt. Výzdoba bola vskutku fantastická a všetko to dopĺňali nádherne zabalené darčeky. Poviem ti však, bol som oslávenec, ale nebol som pozvaný. Keď prišiel deň D, prišiel som, ale nechali ma vonku, pred dverami. A ja som tak veľmi chcel byť s nimi. Pravdu povediac, neprekvapilo ma to, pretože v posledných rokoch všetci predomnou zatvárajú dvere. Nepozvaný, ale predsa som sa rozhodol potichučky vojsť. Nebadane som pozoroval dianie - všetci jedli, pili, podaktorí sa aj opili, rozprávali neslušné vtipy a

veľmi sa na všetkom bavili. A najviac, keď do miestnosti vstúpil veľký tučný muž s dlhou bielou bradou oblečený v červenom kabáte. Vyzeral ako opitý, sadol si do kresla a všetky deti sa rozbehli k nemu, kričiac: „Santa Claus, Santa Claus!“, akoby táto oslava bola na jeho počesť!

O polnoci sa všetci začali objímať. Tak som roztvoril svoju náruč čakajúc koho by som objal. A vieš čo? Nikto ma neprišiel objasť. Ľudia si začali rozdávať darčeky, otvárali ich plní očakávania. Keď už boli všetky otvorené, nesmelo som sa obzreť, či tam snáď nebude aspoň jeden aj pre mňa. Veď, ako by si sa cítil ty, keby na tvojich narodeninách boli obdarovaní všetci okrem teba - oslávenca? Vtedy som pochopil, že som nechcený, nepozvaný a preto som odišiel.

Sviatok mojich narodenín sa každým rokom zhoršuje. Ľudia pamätajú len na jedlo, pitie, zábavu, ale na mňa akosi zabúdajú. Bol by som rád, keby si mi tieto Vianoce dovolil vstúpiť do svojho života. Potešilo by ma, keby si uznal skutočnosť, že pred vyše dvadsiacimi rokmi som prišiel dobrovoľne na tento svet obetovať svoj život na kríži, aby som ťa zachránil. Jediné čo dnes chcem je, aby si tomu veril celým svojím srdcom.

Rád sa s tebou o niečo podelím. Keďže ma mnohí nepozvali na svoju párty, chystám sám svoju veľkú oslavu, akú si nikto nevie predstaviť. Stá-

le sa ešte robia prípravy. Dnes som poslal mnoho pozvánok a toto je jedna z nich aj pre teba. Chcem vedieť, či prídeš, aby som ti rezervoval miesto a napíšem tvoje meno zlatými písmenami do veľkej knihy pozvaných. Iba tí zapísaní budú pozvaní na túto moju párty. Tí, ktorí neodpovedia na

pozvánku, zostanú vonku. Vieš, ako môžeš odpovedať na toto pozvanie? Je to jednoduché, pošli za mňa túto pozvánku všetkým, na ktorých ti záleží ... Budem na vás všetkých čakať na tohtoročnej oslave...

Uvidíme sa čoskoro... Milujem ťa...
Ježiš ■

VIANOČNÝ PRÍBEH O LÁSKE

Zdroj: internet

Už dávno som počula príbeh, na ktorý spomínam každé Vianoce a veľmi rada ho rozprávam. Nazvala som ho Vianočný príbeh o láske. Možno ho už poznáte, ale myslím si, že sa oplatí k nemu vrátiť a zamyslieť sa.

Žili raz mladí manželia, veľmi chudobní, ale šťastní a plní vzájomnej lásky. Ona mala nádherné husté čierne vlasy stiahnuté do dvoch hrubých vrkočov, ktoré jej siahali priam po kolenná. Hoci nebola krásavica, ale každý, kto ju videl, musel ju obdivovať pre jej vlasy.

On bol úradník na tom najnižšom poste a jediný, čím by mohol vzbudiť záujem okolia, boli jeho zlaté vreckové hodinky. Zdedil ich po otcovi, ale bez potrebnej zlatej retiazky, ktorá visiac z jeho vrecka, by každého upozornila, že je ich majiteľom.

Pochopiteľne, že veľmi chcel mať takú retiazku a ona o jeho túžbe vedela. Aj ráno na Štedrý deň si predstavovala jeho radosť, keby mu ju darovala. Nemala však peniaze na nijaký

vianočný dar, tobôž na zlatú retiazku! Zrazu dostala nápad. Vybrala sa bez váhania do mesta, predala svoje krásne vlasy a utekala ku zlatníkovi. Kúpila mužovi zlatú retiazku, tú, ktorú on vždy vo výklade obdivoval.

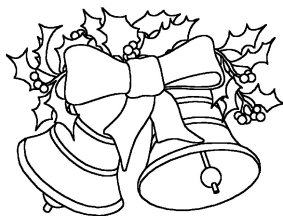
On, keď išiel domov z úradu, všimol si, že vo výklade u zlatníka už nie je zlatá retiazka a zamrzelo ho to. Ale na jej mieste ležala krásna spona do vlasov. „To by bol pravý vianočný dar pre moju ženu“ - pomyslel si. Ani trochu neváhal a vymenil svoje zlaté hodinky za zlatú sponu do jej vlasov.

Pod vianočným stromčekom jej dal sponu do vlasov, ktoré si odstihla a ona jemu retiazku k hodinkám, ktoré predal... ale napriek tomu - alebo práve preto - boli v ten večer nesmierne šťastní

A na dôvetok: jeden môj známy toto moje rozprávanie znechutene komentoval: Blázni! Taká sprostosť, že sa ti chce o tom vôbec rozprávať. Keď som sa ho spýtala, prečo je zrazu taký zlý a nahnevaný, zamyslel sa a po chvíli mi povedal: Lebo im veľmi závidím ich lásku! ■

VIANOČNÝ KOSTOLÍK
Vincent Blažko

Náš biely kostolík!
Na koho čakáš v tieto Vianoce?
Snáď príde sestra, brat,
snáď aspoň jedenkrát
prekročia tvoj starý prah.
Zas, Dieťa, klopeš na srdce.
Možno pod ľahostajnou maskou
sa vznieti ohník láskou!
A navráti sa márnotravný syn.
Ty, Dieťa, budeš s ním,
až slaná slza na tvári
matkine oči rozžiarí.
A v nebi zvelebí sa radosť!
Z organa tóny Tichej noci
pohltna našu ľudskú malosť
a navráti sa radosť
od jasiel' s malým Dieťaťom.
On, Pán Pokoja a Múdry radca
poteší láskou naše srdcia.
Ja viem, milostivé Dieťa,
že nad to nedá nám nik,
čo ponúkne nám starý kostolík.

OTVORME SRDCIA!
Zlatica Oravcová

Pred bránou do Betlema
pokorná stojí žena –
Mária krásou odiata,
noc skveje sa sťa zo zlata!

Pred bránou do maštaľky
sa rozprestrelí diaľky,
Mária Panna vojde dnu,
Boh zakryl priepasť bezodnú!

Pred bránou do Édenu
zas vidno čakať ženu,
tmu čiernu Svetlo rozkrája,
ľudstvo ma prístup do raja!

Pred bránou nášho srdca
Pán slávy peklo rúca
a klope srdca na dvere
prísľubom Veľkej Večere!

Večerať s Ním je spása,
v Ňom nebo otvára sa –
z výsosti nebies prišiel Pán!
Otvorme srdcia dokorán!

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17, tel. farský úrad: 789 587 2. Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, e-mail: ecavpp@stone.sk, jazyková úprava: Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Stanislav Račko. Grafická úprava: Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

DECEMBER 2010

25. So. 09:00 - Poprad, 1. slávnosť vianočná
10:30 - Stráže, 1. slávnosť vianočná
26. Ne. 09:00 - Poprad, 2. slávnosť vianočná
10:00 - Poprad, Sviatosť Večere Pánovej
31. Pi. 16:30 - Spišská Sobota, silvestrovské služby Božie
18:00 - Poprad, Silvestrovské služby Božie

JANUÁR 2011

1. So. 09:00 - Poprad, novoročné služby Božie
10:30 - Stráže, novoročné služby Božie
2. Ne. 09:00 - Poprad, Nedeľa po Novom roku
6. Št. 09:00 - Poprad, Zjavenie Krista Pána mudrcom
9. Ne 09:00 - Poprad, 1. nedeľa po Zjavení
10:00 - Sviatosť Večere Pánovej
13. Št 18:00 - Poprad, biblická hodina
16. Ne 09:00 - Poprad, 2. nedeľa po Zjavení
10:30 - Stráže, 2. nedeľa po Zjavení
20. Št 18:00 - Poprad, biblická hodina
23. Ne 09:00 - Poprad, 3. nedeľa po Zjavení
26. Št 15:00 - biblická hodina, DD Komenského ul.
27. Št 15:00 - biblická hodina, DD Xenon
18:00 - Poprad, biblická hodina
30. Ne 09:00 - Poprad, 4. nedeľa po Zjavení
10:30 - Spišská Sobota, 4. nedeľa po Zjavení

